

colloquium-journal

ISSN 2520-6990

Międzynarodowe czasopismo naukowe

Medical sciences
Technical science
Economic sciences
Agricultural sciences
Physics and mathematics

her flowers

№11(98) 2021

Część 1

colloquium-journal

ISSN 2520-6990

ISSN 2520-2480

Colloquium-journal №10 (97), 2021

Część 1

(Warszawa, Polska)

Redaktor naczelny - **Paweł Nowak**
Ewa Kowalczyk

Rada naukowa

- **Dorota Dobija** - profesor i rachunkowości i zarządzania na uniwersytecie Koźmińskiego
- **Jemielniak Dariusz** - profesor dyrektor centrum naukowo-badawczego w zakresie organizacji i miejsc pracy, kierownik katedry zarządzania Międzynarodowego w Ku.
- **Mateusz Jabłoński** - politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki.
- **Henryka Danuta Stryczewska** – profesor, dziekan wydziału elektrotechniki i informatyki Politechniki Lubelskiej.
- **Bulakh Iryna Valerievna** - profesor nadzwyczajny w katedrze projektowania środowiska architektonicznego, Kijowski narodowy Uniwersytet budownictwa i architektury.
- **Leontiev Rudolf Georgievich** - doktor nauk ekonomicznych, profesor wyższej komisji atestacyjnej, główny naukowiec federalnego centrum badawczego chabarowska, dalekowschodni oddział rosyjskiej akademii nauk
- **Serebrennikova Anna Valerievna** - doktor prawa, profesor wydziału prawa karnego i kryminologii uniwersytetu Moskiewskiego M.V. Lomonosova, Rosja
- **Skopa Vitaliy Aleksandrovich** - doktor nauk historycznych, kierownik katedry filozofii i kulturoznawstwa
- **Pogrebnaya Yana Vsevolodovna** - doktor filologii, profesor nadzwyczajny, stawropolski państwowy Instytut pedagogiczny
- **Fanil Timeryanowicz Kuzbekov** - kandydat nauk historycznych, doktor nauk filologicznych. profesor, wydział Dziennikarstwa, Bashgosuniversitet
- **Aliyev Zakir Hussein oglu** - doctor of agricultural sciences, associate professor, professor of RAE academician RAPVHN and MAEP
- **Kanivets Alexander Vasilievich** - kandydat nauk technicznych, docent wydziału dyscypliny inżynierii ogólnej wydziału inżynierii i technologii państwowej akademii rolniczej w Połtawie
- **Yavorska-Vitkovska Monika** - doktor edukacji, szkoła Kuyavsky-Pomorsk w bidgoszczu, dziekan nauk o filozofii i biologii; doktor edukacji, profesor
- **Chernyak Lev Pavlovich** - doktor nauk technicznych, profesor, katedra technologii chemicznej materiałów kompozytowych narodowy uniwersytet techniczny ukrainy „Politechnika w Kijowie”
- **Vorona-Slivinskaya Lyubov Grigoryevna** - doktor nauk ekonomicznych, profesor, St. Petersburg University of Management Technologia i ekonomia
- **Voskresenskaya Elena Vladimirovna** doktor prawa, kierownik Katedry Prawa Cywilnego i Ochrony Własności Intelektualnej w dziedzinie techniki, Politechnika im. Piotra Wielkiego w Sankt Petersburgu
- **Tengiz Magradze** - doktor filozofii w dziedzinie energetyki i elektrotechniki, Georgian Technical University, Tbilisi, Gruzja
- **Usta-Azizova Dilnoza Ahrarovna** - kandydat nauk pedagogicznych, profesor nadzwyczajny, Tashkent Pediatric Medical Institute, Uzbekistan

    SlideShare

INDEX COPERNICUS
INTERNATIONAL

НАУЧНАЯ ЭЛЕКТРОННАЯ
БИБЛИОТЕКА
LIBRARY.RU

«Colloquium-journal»

Wydawca «Interdruk» Poland, Warszawa
Annopol 4, 03-236

E-mail: info@colloquium-journal.org
<http://www.colloquium-journal.org/>

CONTENTS

MEDICAL SCIENCES

Bilai S. I., Dovbysh M. A.

INFLUENCE OF QUERTINE ON THE FREE RADICAL LIPID PEROXIDATION IN PATIENTS WITH URONEPHROLITHIASIS COMORBID WITH METABOLIC SYNDROM4

AGRICULTURAL SCIENCES

Shcherbakova Yu. V.

INHERITANCE AND MANIFESTATION OF ECONOMICALLY VALUABLE CHARACTERISTICS OF EAR IN INTERVARIOUS HYBRIDS OF SOFT WINTER WHEAT IN FOREST STEPPE CONDITIONS10

PHYSICS AND MATHEMATICS

Бабкина А.А., Андрюшечкина Н.А.

ПРИМЕНЕНИЕ МЕТОДОВ ДИСТАНЦИОННОГО ОБУЧЕНИЯ ДЛЯ ФАКУЛЬТЕТА СПО15

Babkina A.A., Andryushechkina N.A.

APPLICATION OF DISTANCE LEARNING METHODS FOR FACULTY OF SPO15

Бабкина А.А., Андрюшечкина Н.А.

ПРИМЕНЕНИЕ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ МЕТОДОВ И ЦИФРОВЫХ ТЕХНОЛОГИЙ ПРИ ИЗУЧЕНИИ МАТЕМАТИКИ В АГРАРНЫХ ВУЗАХ17

Babkina A.A., Andryushechkina N.A.

APPLICATION OF PEDAGOGICAL METHODS AND DIGITAL TECHNOLOGIES IN STUDYING MATHEMATICS IN AGRARIAN UNIVERSITIES.17

ECONOMIC SCIENCES

Волошина-Сідей В.В.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА В ПЕРІОД КРИЗИ ТА НЕСТАБІЛЬНОСТІ19

Voloshina-Sidey V.V.

METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE ASSESSMENT OF THE FINANCIAL CONDITION OF THE ENTERPRISE DURING THE CRISIS AND INSTABILITY19

Іванченко В., Шпикуляк О.Г.

СТРАТЕГІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ22

Ivanchenko V., Shpykuliak O.H.

STRATEGY AND PROSPECTS OF FORMATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF ENTREPRENEURSHIP IN AGRICULTURE OF UKRAINE22

Kubai O.G.

FINANCIAL SUPPORT OF PRODUCTION ACTIVITIES OF AGRICULTURAL ENTERPRISES27

TECHNICAL SCIENCE

Айнагулова А.С., Кеңесов Д.К.

ТЕОРИЯ МАССОВОГО ОБСЛУЖИВАНИЯ (ТМО) КАК МЕТОД ПРИНЯТИЯ РЕШЕНИЯ ДЛЯ ЗАДАЧ УПРАВЛЕНИЯ40

Ainagulova A.S., Kengessov D.K.

MASS SERVICE THEORY (MST) AS A DECISION METHOD FOR CONTROL PROBLEMS40

Грицун А.В., Бабин І.А.

ДОСЛІДЖЕННЯ РЕЖИМІВ РОБОТИ ДІЙКОВОЇ ГУМИ ПЕРЕМІННОГО ПЕРЕРІЗУ42

Hrytsun A., Babyn I.

RESEARCH OF MODES OF OPERATION OF A TEAT THE RUBBER OF VARIABLE CROSS-SECTION42

Битибаяева Ж.К.

МЕТОД ОБРАТНОГО РАСПРОСТРАНЕНИЯ ОШИБКИ ДЛЯ ОБУЧЕНИЯ НЕЙРОННЫХ СЕТЕЙ47

Bitibayeva Zh.K.

A METHOD OF BACK PROPAGATION ERROR FOR NEURAL NETWORKS TRAINING47

Заикина Д. П.	
ВЛИЯНИЕ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИХ ПРОЦЕССОВ ПИЩЕВОГО ПРОИЗВОДСТВА НА ОКРУЖАЮЩУЮ СРЕДУ	49
Zaikina D. P.	
INFLUENCE OF TECHNOLOGICAL PROCESSES OF FOOD PRODUCTION ON THE ENVIRONMENT	49
Карбаев Р.К.	
АНАЛИЗ СИСТЕМЫ ВЕДЕНИЯ МЕТАДАННЫХ КОНТАКТОВ В СОЦИАЛЬНЫХ СЕТЯХ	51
Karbayev R.K.	
ANALYSIS OF METADATA CONTACTS MANAGING SYSTEM IN SOCIAL NETWORK.....	51
Қоғашов А. Ә.	
УАҚЫТТЫ ЖОСПАРЛАУДЫҢ ҚОЛДАНЫСТАҒЫ ӘДІСТЕРІН ТАЛДАУ	53
Kogashov A. A.	
ANALYSIS OF USED METHODS OF TIME PLANNING	53

1. показники ліквідності.
2. показники фінансової стійкості і платоспроможності.
3. показники рентабельності.
4. показники оборотності (ділової активності).
5. показники ринкової активності.

Висновки та пропозиції. Для стабільності розвитку сучасного підприємства недостатньо проведення комплексних аналітичних процедур різних сторін фінансово-господарської діяльності, які дозволяють розкрити «проблемні місця» і позитивні моменти, а також виявити резерви зростання основних економічних показників. Найбільш важливим завданням комплексного аналізу є можливість прогнозування і запобігання фінансовим труднощів. Даного роду прогнози можуть здійснюватися за допомогою імовірнісних аналітичних моделей, а також пакетів прикладних програм, які дозволяють прогнозувати той чи інший результат, при конкретних величинах вихідних умов (факторів), або, запланувавши величину результативного показника (цільову функцію), отримати інформацію про вихідних умовах, які необхідні для досягнення мети. Тому істотно змінюються підходи і вимоги до фінансового аналізу, основним завданням якого в сучасних умовах є можливість управління фінансовим станом підприємства.

JEL Classification: L26

УДК 303.4:631.143

Державне підприємство «Державний дорожній науково-дослідний інститут імені М. П. Шульгіна»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4014-0780>

Шпикуняк Олександр Григорович

доктор економічних наук, професор, член-кореспондент НААН, учений секретар, Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5257-5517>

СТРАТЕГІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ

Ivanchenko Vitalii,

*Candidate of Economic Sciences, Associate Professor
State Enterprise «M.P. Shulgin State Road Research Institute»*

Shpykuliak Oleksandr Hryhorovych

*Doctor of Economics, Professor, Corresponding Member of NAAS,
Scientific Secretary, National Research Center «Institute of Agrarian Economics»*

STRATEGY AND PROSPECTS OF FORMATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF ENTREPRENEURSHIP IN AGRICULTURE OF UKRAINE

Анотація.

У цій статті досліджено сутність стратегії сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві та перспектив її формування. Мета цієї статті - дослідити основні положення стратегії та перспектив, методів активізації та посилення функціонування підприємництва в сільському господарстві. Об'єктом дослідження є підприємство, що працює в сільському господарстві та реалізує положення сталого розвитку в Україні. Предметом дослідження є підприємство та їх роль у процесі сталого розвитку України. Для забезпечення реалізації принципів сталого розвитку економіки країни та сільського господарства зокрема, автором було розроблено та наведено основні положення стратегії та концепції сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві. Цей підхід поєднує економічний

Теоретичні положення і практичні розробки, запропоновані у дослідженні, дозволяють домогтися більш ефективного використання фінансових ресурсів, а також забезпечують рішення прикладних задач комплексного фінансового аналізу з метою управління фінансовим станом підприємства.

Список літератури:

1. Банк С.В., Тараскіна А.В. Система показників комплексного аналізу фінансового стану суб'єкта господарювання // Економічний аналіз: теорія і практика. - 2018. - №4. - С.36-39

2. Лесюк А.С. Оцінка впливу джерел формування капіталу на фінансовий стан підприємств України. Соціально-компетентне управління корпораціями в умовах кризової економіки: матеріали міжнар. наук.-практ. конф.- Луцьк, 2018. С. 152-153.

3. Майстро Р. Г. Важливість систематичного проведення аналізу фінансового стану підприємства / Р. Г. Майстро, А. А. Позднякова // Вісник НТУ «ХПІ». Серія: Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Х.: НТУ «ХПІ». – 2013. – № 20 (993) – С. 163-168

4. Фінансовий аналіз навчальний посібник / За заг. ред. Школьник І.О. К.: Центр навчальної літератури, 2016. 368 с.

5. Шеремет А. Д. Комплексний економічний аналіз господарської діяльності: підручник для вузів / А. Д. Шеремет. - М.: ИНФРА-М, 2019. - 416с.

розвиток підприємництва з наданням відповідних можливостей кожному представнику соціального капіталу за рахунок підвищення ефективності використання ресурсів та ліквідації залежності між економічним зростанням та забрудненням довкілля й розкриває механізм переходу до сталого розвитку як сільського господарства, так і країни в цілому. Тому для реалізації поставлених цілей потрібно сформулювати стратегічні напрями забезпечення сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві, які можливо розділити за напрямками забезпечення на організаційну, інституційну, економічну, соціальну та екологічну складові. Такий підхід забезпечить розмежування формування цілей сталого розвитку та допоможе: організувати ефективне виробництво сільськогосподарської продукції та покращання соціально-економічних і виробничих умов праці; підвищити реальні доходи населення; забезпечити зростання освітнього і культурного рівня населення; створити сприятливі умови для охорони здоров'я, материнства і дитинства в сільській місцевості; побудувати соціально орієнтовані економіки; забезпечити екологізацію виробництва; підвищити рівень збалансованості економіки за рахунок переорієнтації засобів виробництва на задоволення потреб населення тощо.

Abstract.

This article examines the essence of the strategy of sustainable development of entrepreneurship in agriculture and the prospects for its formation. The purpose of this article is to explore the main provisions of the strategy and prospects, methods of activating and strengthening the functioning of entrepreneurship in agriculture. The object of the study is entrepreneurship that works in agriculture and implements the provisions of sustainable development in Ukraine. The subject of the study is entrepreneurship and their role in the process of sustainable development of Ukraine. To ensure the implementation of the principles of sustainable development of the country's economy and agriculture, in particular, the author has developed and presented the main provisions of the strategy and concept of sustainable development of entrepreneurship in agriculture. This approach combines the economic development of entrepreneurship with the provision of appropriate opportunities for each representative of social capital by increasing resource efficiency and eliminating the relationship between economic growth and environmental pollution and reveals the mechanism of transition to sustainable development of agriculture and the country as a whole. Therefore, to achieve these goals it is necessary to form strategic directions for sustainable development of entrepreneurship in agriculture, which can be divided into areas of support into organizational, institutional, economic, social and environmental components. This approach will ensure the delimitation of the formation of sustainable development goals and will help: to organize efficient production of agricultural products and improve socio-economic and industrial working conditions; increase real incomes; to ensure the growth of the educational and cultural level of the population; create favorable conditions for health, motherhood and childhood in rural areas; build socially oriented economies; ensure the greening of production; increase the level of economic balance by reorienting the means of production to meet the needs of the population, etc.

Ключові слова: сталий розвиток, сільське господарство, підприємницька діяльність, екологізація, інфраструктура, стратегічні напрями.

Keywords: sustainable development, agriculture, entrepreneurial activity, greening, infrastructure, strategic directions.

Вступ

У сучасних реаліях світових тенденцій останніх десятиліть, підприємництво в сільському господарстві постає перед вимогою, забезпечення сталого розвитку. Ця концепція є відповіддю на виклики часу, коли посилений антропогенний тиск на довкілля через надмірне збільшення масштабів господарської діяльності, порушення рівноваги в навколишньому природному середовищі та постійний вплив науково-технічного прогресу на його стан, зумовлюють загострення соціально-економічних проблем. Постійний ріст забруднення довкілля продуктами виробничої діяльності, хімізації виробництва та його інтенсифікації призводить до зменшення біорізноманіття й невідновлюваних сировинних та енергетичних ресурсів, площ лісів, водойм та родючих земель.

Вирішення цих проблем спонукає не тільки вести суспільну діяльність за вимогами концепції сталого розвитку, а й сформулювати у суспільстві цілісне нове мислення, як передумову успіху. Цього можливо досягти через систему, яка об'єднує організаційне й інституційне забезпечення процесу сталого розвитку, дозволяє реалізувати в повному

обсязі поставлені економічні, соціальні та екологічні завдання й досягти накреслених цілей із дотриманням заходів щодо задоволення потреб майбутніх поколінь.

У науковій літературі питанню теоретико-методологічних та прикладних аспектів розвитку підприємництва в сільському господарстві присвятили свої наукові праці такі вчені: А.О. Гуторов в частині побудови відносин в сільському господарстві [1], О.О. Красноручський, в частині організаційно-економічних інструментів управління людським капіталом [2], М.М. Кропивко розкриваючи особливості господарювання окремих представників бізнесу в сільському господарстві [3], Ю.О. Лупенко в частині розвитку відносин в сільському господарстві [4] та інші.

Проблеми сталого розвитку у своїх працях висвітлювали науковці: Ю.І. Данько розкриваючи конкурентоспроможність та цінову політику українських аграрних підприємств [5], П.М. Макаренко в частині теоретичних і практичних аспектів формування та відтворення потенціалу стійкого розвитку аграрних підприємств [6], М.А. Хвесик в ча-

стині організаційно-економічних механізмів нарощування соціально-економічного потенціалу окремих територій [7] та О.В. Ходаківська, що характеризували основні зміни в економіці сільського господарства [8] та ряд інших авторів.

Питання організаційно-інституційного забезпечення у своїх наукових працях розглядали науковці М.Й. Малік та В.А. Мамчур характеризуючи інституційну складову у сільському господарстві [9] та О.Г. Шпикуляк розкриваючи особливості інституційного розвитку в сільському господарстві [10] та інші дослідники.

Але незважаючи на значну кількість публікацій, без належної уваги залишається процес сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві, його стратегія та перспективи, методи активізації та посилення функціонування підприємства.

Методи дослідження

Розкриті теоретичні положення ґрунтуються на працях вітчизняних та іноземних вчених, які розвивають теорії інституціоналізму та сталого розвитку, обґрунтовують розвиток підприємництва в сільському господарстві. В дослідженні використано системний підхід до вивчення досліджуваних явищ і процесів та діалектичні методи пізнання, які дали змогу комплексно охарактеризувати процеси, пов'язані з формуванням стратегії та перспектив сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві України. Також, у процесі опрацювання матеріалів, було використано загальнонаукові методи пізнання, зокрема: метод теоретичного узагальнення, аналізу, синтезу, індукції, дедукції та абстрактно-логічний метод.

Основна частина

На сьогодні, твердження нової парадигми в економіці, що розвиток повинен відповідати потребам сьогодення без шкоди для майбутніх поколінь задовольняти власні потреби є основною дефініцією системи сталого розвитку. Велика кількість досліджень стверджує, що саме підприємство як двигун сталого розвитку, може створити перехід до сталого майбутнього. На їх переконання, процес економічної діяльності підприємства може слугувати центральною силою у формуванні екологічної та соціальної складових сталого розвитку [11, 12]. На жаль, теоретичні та емпіричні дослідження з цієї теми значно відстали як від підприємницької діяльності, так і від інтересу населення до цього явища. На сьогоднішній день в науковій літературі дуже мало досліджень щодо сталого розвитку підприємства.

Частина дослідників ставить під сумнів взагалі процес сталого розвитку підприємства, тому що саме підприємство у своїй більшості виступає як прояв індивідуалізму та самовираження. А це у свою чергу суперечить підходам сталого розвитку в частині колективних стимулів для ефективного розвитку соціальної та екологічної складових [13, 14] тому що останні не мають можливості бути розподіленими на ринку. Наслідком цього є те, що процес сталого розвитку підприємства об-

межується контекстами, коли індивідуальні та колективні стимули працюють відповідно до існуючої системи економічних інститутів та інституцій.

Для забезпечення реалізації принципів сталого розвитку економіки країни та ефективного господарювання потрібно застосувати відповідну стратегію. Ця стратегія має бути побудована на чіткій системі поглядів, що розкриває розуміння явищ і процесів, спрямованих на досягнення поставленої мети та застосування єдиної, визначальної ідеї. Такою всеохоплюючою ідеєю є концепція сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві.

Така концепція поєднує економічний розвиток підприємництва з можливістю забезпечення соціальних потреб суспільства за рахунок підвищення ефективності використання ресурсів та подолання залежності між економічним зростанням та забрудненням довкілля й розкриває механізм переходу до сталого розвитку як сільського господарства, так і країни в цілому. Цілі, яких потрібно досягти, мають відобразити економічний розвиток, охорону навколишнього природного середовища та соціальний розвиток суспільства.

Досягнення поставлених цілей забезпечить реалізацію основних принципів сталого розвитку через гармонізацію відносин економіки, екології та суспільства, збільшення екологізації сільського господарства та його вихід на міжнародні рівні, а також зменшення відмінностей між різними верствами населення.

Основне завдання сталого розвитку підприємства в сільському господарстві, полягає в забезпеченні динамічного соціально-економічного розвитку України та сільського господарства зокрема через збереження довкілля й раціональне використання природничого, соціального та економічного потенціалу з метою задоволення потреб нинішнього і майбутніх поколінь.

Для того щоб з'ясувати, чи підприємство в сільському господарстві розвивається за принципами сталого розвитку, виконує поставлені завдання для досягнення запланованих цілей, слід вирішити питання моніторингу основних показників діяльності.

За результатами цього моніторингу, основними завданнями якого доцільно передбачити збирання, вивчення й опрацювання інформації для аналізу показників, що визначають якість життя і природних ресурсів, а також стан економіки й довкілля, потрібно виділити ряд ключових індикаторів, що дозволить визначити стан соціального розвитку за рахунок економічної та екологічної складових сталого розвитку підприємства в сільському господарстві. Для забезпечення досягнення запланованих цілей за чітко сформованою концепцією сталого розвитку потрібно дотримувати положень стратегії розвитку та відповідних механізмів забезпечення сталого розвитку підприємства в сільському господарстві.

Стратегія сталого розвитку підприємства сільського господарства якнайповніше відображає процес сталого розвитку підприємства, що відбувається в сільському господарстві у сучасних

умовах. Досягнення кінцевої мети – сталого розвитку, можливе при реалізації запропонованої стратегії усіма формами господарювання на селі та із залученням для цього усіх ресурсів та капіталу які мають у своєму розпорядженні підприємницькі структури.

Базуючись на інноваційній інфраструктурі, підприємництво в сільському господарстві реалізує загальну мету розвитку сільського господарства в

частині підвищення його конкурентоспроможності, сприянні сталому розвитку сільських територій та задоволення потреб суспільства. Досягнення цієї мети можливе за допомогою чітко сформованих цілей розвитку. А реалізація всієї стратегії розвитку підприємництва не можлива без формування потрібної інфраструктури та розвитку інститутів й інституцій, що забезпечують реалізацію стратегічних напрямів досягнення сталого розвитку (рис. 1).

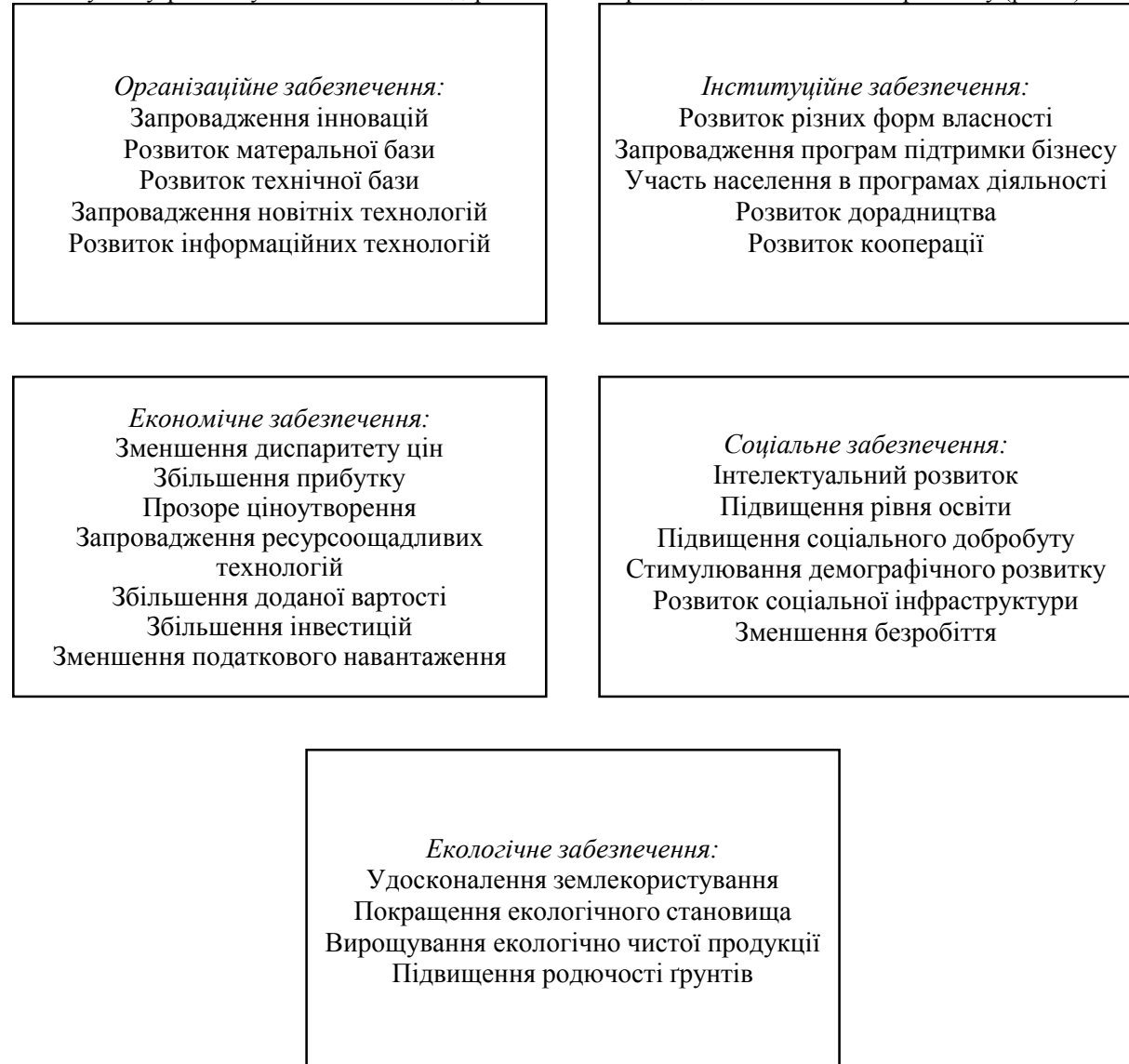

Рис. 1. Стратегічні напрями забезпечення сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві
Джерело: Розробка автора.

Стратегічні напрями забезпечення сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві поділяються за групами на організаційне, інституційне, економічне, соціальне та екологічне забезпечення. Кожна із груп забезпечення повинна спрямовувати зусилля на реалізацію стратегічних напрямів, що відносяться до неї. Такий підхід чітко розмежує цілі сталого розвитку й забезпечує: ефективне виробництво сільськогосподарської продукції і покращання соціально-економічних та виробничих умов праці; підвищення реальних доходів населення; зростання освітнього і культурного рівня населення; створення сприятливих умов для охорони здоров'я, материнства і дитинства в

сільській місцевості; побудову соціально орієнтованої економіки; екологізацію виробництва; підвищення рівня збалансованості економіки за рахунок переорієнтації засобів виробництва на задоволення потреб населення тощо.

Запропонована побудова процесу сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві із розподілом на концепцію, стратегію, завдання та стратегічні напрями, що забезпечить реалізацію цілей сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві, які направлені на підвищення конкурентоспроможності підприємництва та забезпечить застосування економічних важелів, методів державного регулювання, нормативного методу

фінансової підтримки та індикативного ціноутворення, чинників розвитку ринкової інфраструктури, інформаційного забезпечення й досягнення соціальної стабілізації та екологічної рівноваги.

Для забезпечення реалізації усіх завдань сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві, потрібно збільшити розмір державного впливу на процес сталого розвитку підприємництва шляхом забезпечення пріоритетності підтримки підприємництва в сільському господарстві, а саме особистих селянських та фермерських господарств і сільськогосподарської кооперації. Для цього потрібно стимулювати нарощування обсягів сільськогосподарської продукції з високою доданою вартістю (створення, оновлення та модернізація виробничих і переробних потужностей, залучення інноваційних продуктів і технологій) фермерськими господарствами; розвиток діючих кредитно-фінансових механізмів і впровадження нових фінансових інструментів підтримки фермерства; створення сприятливих умов для започаткування та ефективного провадження фермерської діяльності, зокрема трансформації господарств населення у фермерські господарства, залучення молоді до ведення фермерського господарства тощо.

Відповідно, активізація підприємницької діяльності в сільському господарстві у процесі кооперації, інтеграції та в умовах глобалізації з метою забезпечення сталого розвитку повинна бути спрямована на популяризацію таких відносин, шляхом запровадження пільгових кредитів та податкових канікул, запровадження державної підтримки дотаціями, виплатами чи компенсаціями за вирощування необхідної державі продукції. Крім того, вона повинна здійснюватися за кластерним принципом із розвитком потрібної кластерам інфраструктури на прилеглий території. Ця система забезпечить рух фінансових, трудових і матеріальних ресурсів до кооперативу, що створить умови для результативного процесу сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві.

Висновки. Для забезпечення реалізації принципів сталого розвитку економіки України та ефективного господарювання в сільському господарстві, потрібно застосувати стратегію подальшого розвитку. Ця стратегія має бути побудована на системі поглядів, що розкриває розуміння явищ і процесів, спрямованих на досягнення поставленої мети, та застосувавши єдиний, визначальний задум для цього. Тому для реалізації усього запланованого, потрібно діяти за концепцією сталого розвитку підприємництва сільського господарства, яка повинна бути основана на поєднанні економічного розвитку підприємництва з можливістю забезпечення соціальних потреб суспільства за рахунок підвищення ефективності використання ресурсів та подолання залежності між економічним зростанням і забрудненням довкілля що розкриває механізм переходу до сталого розвитку як сільського господарства. Завдяки цьому підходу цілі, яких потрібно досягти, набувають характеристик еко-

номічного розвитку, охорони навколишнього природного середовища та соціального розвитку суспільства.

Але цілі будуть недосяжними без системи посилення державного впливу на забезпечення сталого розвитку підприємництва в сільському господарстві. Це повинно мати комплексний характер та охоплювати усі стадії вирощування та реалізації продукції в усіх товаровиробників, а особливо представників мікро та малого підприємництва. Також повинна бути задіяна система підтримки підприємництва в сільському господарстві шляхом запровадження дотацій, пільгових кредитів, пільгових періодів оподаткування, а також спрямовуватися як на виробництво окремих видів продукції, так і на сферу її переробки та реалізації. Це можливо реалізувати шляхом стимулювання розвитку інститутів заохочення товаровиробників, інститутів обміну інформацією та запровадження інновацій, а також інститутів асоціацій та кооперації в малому бізнесі.

Перелік використаної літератури

1. Gutorov, Andrii. Scientific bases of the grocery integration's development in the agrarian sector of the economy. Scientific bulletin of Polissia, 2017, 1.1 (9): 203-209.
2. Красноручський, О. О., Клемпарський М. М., Бершеда Є. Р. Організаційно-економічні та організаційно-правові інструменти управління розвитком кадрового потенціалу аграрного виробництва. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2016. № 4. С. 35-43.
3. Кропивко, Максим. Класифікація сімейних форм господарювання в аграрному секторі економіки України. Економічний дискурс, 2019, 1.2: 76-83.
4. Lupenko, Yu O.; Gutorov, A. O.; Gutorov, O. I. Investment ensuring for development of integration relations in the agricultural sector of Ukrainian economy. Financial and credit activity: problems of theory and practice, 2018, 4.27: 381-389.
5. Danko, Y. I., et al. Competitiveness and price policy of Ukrainian agrarian enterprises for the production of organic products. Espacios, 2019, 40.3: 03-03.
6. Макаренко, Петро Миколайович, et al. Інноваційно-інвестиційне забезпечення потенціалу стійкого розвитку аграрних підприємств. Економічний вестник університету. Сборник научных трудов ученых и аспирантов, 2019, 41. С. 29-35
7. Хвесик, М. А.; Обиход, Г. О. Природно-ресурсна сфера України: стан та шляхи збереження. Вісник Національної академії наук України, 2019, 7: 36-44.
8. Khodakivska, Olga; Mohylnyi, Oleksiy. The Modern State Agricultural Policy of Ukraine: problems of countries with transition economy. Public policy and administration, 2018, 17.4: 526-538.
9. Малік, М. Й.; Шпикуляк, О. Г.; Мамчур, В. А. Інституційна формалізація розвитку сімейних фермерських господарств в Україні. Економіка АПК, 2018, 10: 72-85.

10. Shpykuliak, Oleksandr; Bilokinna, Ilona. "Green" cooperatives in the formation of an institutional mechanism of development of alternative power engineering in the agrarian sector of the economy. *Baltic Journal of Economic Studies*, 2019, 5.2: 249-255.

11. Bendor J., Swistak P. The evolution of norms. *American Journal of Sociology*. 2001. № 106 (6). P. 1493-1545.

12. Hawken P., Lovins A. B., Lovins L. H. *Natural Capitalism: Creating the Next Industrial Revolution*. Little Brown, Boston, 1999. 416 p.

13. Carraro C., Fragnelli V. *Game Practice and the Environment*. Edward Elgar, Northampton, MA. 2004. 264 p.

14. Pigou, A.C. *The Economics of Welfare*, 4th ed. MacMillan and Co., London. 1932. 860 p.

UDC : 338.43

Kubai O.G.

Candidate of Economic Sciences,

Associate Professor of the Department Agrarian Management and Marketing,

Vinnitsia National Agrarian University

Ukraine, Vinnitsia

FINANCIAL SUPPORT OF PRODUCTION ACTIVITIES OF AGRICULTURAL ENTERPRISES

Abstract.

In the conditions of market economy of Ukraine, intensification of globalization processes, strengthening of international competition, issues related to the development and maintenance of competition, improvement of the financial mechanism to ensure the competitiveness of agricultural enterprises become especially relevant. The following methods were used to conduct the study: economic-statistical, monographic, method of analysis and synthesis, graphic, observation.

Keywords: *management, structure, efficiency, financial support, mechanism, strategy.*

Formulation of the problem. The problems of sufficient provision of financial resources of agricultural enterprises and increase the efficiency of their use are deep, large-scale and comprehensive. The process of globalization, which has affected the world economy, requires companies to focus on the innovative focus of development strategy and is an integral part of ensuring its high competitive position in foreign markets, which, in turn, is a guarantee of profitability and financial stability of agricultural enterprises. However, the formation of a financial mechanism to ensure the development of agricultural enterprises is currently extremely limited due to both subjective and objective reasons.

Analysis of recent research and publications. The issues of financial support of production activities of agricultural enterprises were studied by the following scientists: Andriychuk V.G., Blank I. A., Garbar J.V., Goncharuk I.V., Gudzyk O. E., Kaletnik G. M., Mazur V. A., Mazur K.V., Tereshchenko O. O. and other.

Formation of research goals. The purpose of the study is to study the theoretical foundations of financial management of agricultural enterprises, to establish ways to increase the level of financial support of production activities of agricultural enterprises.

Presenting main material. An effective mechanism for financial support of enterprises is one of the main prerequisites for their competitiveness in the absence of financial resources. The development of these enterprises is impossible without a sufficient amount of financial resources from all possible sources of financing, and since these enterprises have seasonal specifics, the most acceptable source of financial resources is the profit from economic activities, and involved - short

and medium term loans. Therefore, agricultural enterprises can not do without attracting financial resources or state financial support.

One of the most important issues in the formation and development of the financial security system is the formation and attraction of financial resources. All sources of financial resources of the agricultural sector can be divided into own and involved (Fig. 1).

Under the financial resources understand all the monetary sources of funds accumulated by the enterprise, ie financial resources of enterprises - are cash and income available to economic entities and intended to support their business activities and fulfill obligations to the financial and credit system [1].

Other scientists understand financial resources as all sources of funds accumulated by the enterprise for the formation of the necessary assets in order to carry out all activities both from its own income, savings and capital, and through various types of income [3].

In general, the financial resources of the enterprise, aimed at updating the material and technical base - are their own sources, the main of which is profit. Therefore, to ensure relative financial independence in the renewal of worn-out assets, the following aspects must be performed:

- whatever the market price for agricultural products, it must be sold at a price that not only covers current costs, but also provides a profit that will be sufficient for reinvestment;

- the tax burden should not be burdensome and will not "absorb" all other profits. During the year, agricultural enterprises form a seasonal gap between the terms of expenditure and income. Therefore, producers must have certain amounts of working capital. However, not at the expense of own sources as it is inexpedient. Therefore, the minimum stocks, costs and funds